

«Конструктивное решение конфликта»

Конфликт — это столкновение интересов, где удовлетворение желаний одной стороны обязательно несет ущемление воли другой. Это противостояние сопровождается сильными отрицательными эмоциями — обидой, гневом, враждебностью. Противоречие целей и мнений наблюдается и у самых близких людей — родителей и детей. Полностью избежать конфликтов не удастся даже опытным родителям. Ребенок растет, расширяя зоны своей самостоятельности и личного пространства, а родители не всегда готовы принять их. Да и границы этих зон часто нуждаются в корректировке. Причины конфликтов

Школьная успеваемость. Более 30% родителей считают главной причиной конфликтов с детьми именно школьную успеваемость. Они, в большинстве своем, создают все условия для учебы детей, и если школьники учатся спустя рукава и не желают выполнять домашние задания, то такое поведение вызывает, мягко говоря, недовольство, а замечания педагогов — «не выучил», «не сделал», «не выполнил», «не старался» — возмущение, приводящее к наказаниям. Естественно, что у детей свой взгляд на учебу и поведение в школе. Мало кто из них готов признать свои ошибки и немедленно начать исправляться, поэтому затяжной конфликт гарантирован.

Нарушение правил поведения. Дети отмечают, что конфликты с родителями наиболее часты из-за нарушения установленных в семье правил поведения. Это — «общение» с телевизором, компьютером, телефоном; несоблюдение режимных моментов; недисциплинированность; игнорирование домашних обязанностей. Дети проверяют родительские нервы на прочность и в общественных местах, предполагая, что в присутствии других людей границы дозволенного будут расширены. Однако недовольство мам и пап усиливается реакцией окружающих людей. Родителям стыдно. Как правило, конфликт неизбежен, если только детям позволено манипулировать взрослыми.

Разное восприятие жизни. Долгое время дети считают родителей самыми умными, красивыми, знающими. Но с возрастом восприятие жизни меняется, и дети начинают формировать собственное мнение об окружающем мире: появляются свои интересы, своя манера одеваться, свои цели и приоритеты. При этом авторитетным становится мнение сверстников, а не родителей, поэтому советы и предостережения не воспринимаются. У них одно объяснение противоречий — родители ничего не понимают.

Разногласия из-за друзей. Родителям свойственно необъективно оценивать своих детей. Безусловно, они самые лучшие: добрые, способные, воспитанные, ведь их никогда не учили ничему плохому, поэтому хочется уберечь их от дурного влияния окружающих.

Поэтому взрослые нередко запрещают своим детям общаться с некоторыми приятелями, и

поощряют сближение с другими. Реакцию родителей можно понять, но и детской интуиции нужно доверять. Другой ребенок выбирает душой, а не разумом. Несдержанность детей. Взрослых выводит из себя, когда дети отговариваются и огрызаются, грубят, требуют денег или покупок. К сожалению, дети еще не умеют оценивать старания и жертвенность близких, не понимают, как их поведение ранит людей, которые любят их и желают только хорошего.

"Жанжалды сындарлы шешу"

Қақтығыс-бұл мүдделер қақтығысы, онда бір Тараптың тілектерін қанағаттандыру міндетті түрде екінші Тараптың еркіне нұқсан келтіреді. Бұл қарама — қайшылық күшті жағымсыз эмоциялармен бірге жүреді-реніш, ашу, дұшпандық. Мақсаттар мен пікірлердің қайшылығы ең жақын адамдарда — ата-аналар мен балаларда байқалады. Тіпті тәжірибелі ата-аналар да жанжалдан толықтай құтыла алмайды. Бала өзінің тәуелсіздігі мен жеке кеңістігінің аймақтарын кеңейте отырып өседі, ал ата-аналар оларды қабылдауға әрдайым дайын емес. Ия, және бұл аймақтардың шекаралары жиі түзетуді қажет етеді.

Жанжалдардың себептері

Мектеп үлгерімі. Ата-аналардың 30% - дан астамы балалармен қақтығыстардың басты себебі мектеп үлгерімі деп санайды. Олар көп жағдайда балалардың оқуына барлық жағдай жасайды, ал егер оқушылар жеңдерінен кейін үйреніп, үй тапсырмасын орындағысы келмесе, онда бұл мінез-құлық, ең болмағанда, наразылық тудырады, ал мұғалімдердің ескертулері- "үйренбеген", "істемеген", "орындамаған", "тырыспаған" — жазаға әкелетін наразылық. Әрине, балалардың мектепке деген көзқарасы мен мектептегі мінез-құлқы әртүрлі. Олардың бірнешеуі өз қателіктерін мойындауға және дереу түзетуді бастауға дайын, сондықтан ұзаққа созылған жанжалға кепілдік беріледі.

Мінез-құлық ережелерін бұзу. Балалар ата-аналармен қақтығыстар отбасында белгіленген мінез-құлық ережелерін бұзуға байланысты жиі кездесетінін атап өтеді. Бұл теледидармен, компьютермен, телефонмен "байланыс"; режимдік сәттерді сақтамау; тәртіпсіздік; үй міндеттерін елемеу. Балалар ата-аналық нервтердің беріктігін және қоғамдық орындарда тексереді, бұл басқа адамдардың қатысуымен рұқсат етілген шекаралар кеңейеді деп болжайды. Алайда, аналар мен әкелердің наразылығы айналасындағылардың реакциясымен күшейеді. Ата-аналар ұялады. Әдетте, егер балаларға ересектерді басқаруға рұқсат етілсе, жанжал сөзсіз болады.

Өмірді әртүрлі қабылдау. Ұзақ уақыт бойы балалар ата-аналарды ең ақылды, әдемі, білімді деп санайды. Бірақ жасы ұлғайған сайын өмірді қабылдау өзгеріп, балалар қоршаған әлем туралы өз пікірлерін қалыптастыра бастайды: олардың мүдделері, киіну тәсілі, мақсаттары мен басымдықтары пайда болады. Бұл жағдайда ата-ананың емес, құрдастарының пікірі беделді болады, сондықтан кеңестер мен ескертулер қабылданбайды. Олардың қарама — қайшылықтардың бір түсіндірмесі бар-ата-аналар ештеңе түсінбейді.

Достарға қатысты келіспеушіліктер. Ата-аналар балаларын біржақты бағалауға бейім. Әрине, олар ең жақсы: мейірімді, қабілетті, әдепті, өйткені олар ешқашан жаман нәрсені үйретпеген, сондықтан мен оларды басқалардың жаман әсерінен сақтағым келеді.

Сондықтан ересектер көбінесе балаларына кейбір достарымен сөйлесуге тыйым салады және басқалармен жақындасуға шақырады. Ата-аналардың реакциясын түсінуге болады, бірақ балалардың интуициясына сену керек. Бала достарын ақылмен емес, жанмен таңдайды.

Балалардың ұстамсыздығы. Балалар бас тартып, ұрып-соғып, дөрекі болғанда, ақша немесе сатып алуды талап еткенде, ересектер ашуланады. Өкінішке орай, балалар жақындарының күш-жігері мен құрбандықтарын бағалай алмайды, олардың мінез-құлқы оларды жақсы көретін және тек жақсылық тілейтін адамдарға қалай зиян тигізетінін түсінбейді.